

La festa que envejaríem

Jo també sabria trobar les febleses de la diada, si em posés a buscar-les

Ignasi Blanch

Sant Jordi és el millor dia de l'any fins que publiquis el primer llibre. La frase és d'Albert Sánchez Piñol, un escriptor que es nega a firmar exemplars per Sant Jordi. No li falta raó: quan t'ha entrat el verí d'escriure i publicar, el 23 d'abril es disfressa de malson. Si tens una novetat al mercat, perquè la tens; i si no, perquè no. O trobes que es parla poc del teu llibre o et fa ràbia no haver tret cap llibre, ni que se'n parlés poc. O et canses de fer un esprint cada hora de parada en parada (els autors més sol·licitats necessitarien teletransportar-se) o et canses de fer guàrdia davant d'una pila d'exemplars que semblen invisibles als ulls de tothom. Sant Jordi, definitivament, és un gran dia per als qui no han aspirat mai a ser escriptors.

Per Sant Jordi, d'altra banda, s'amplifiquen els contrastos. Les misèries pròpies fan més mal quan la felicitat aliena esclata i els carrers vessen de gent pretesament enamorada. Demà passat potser l'Alba i en Joan es tiraran els iPhones pel cap, però avui passegen de bracet i sembla que els hagin fet la tradició a mida. L'any vinent potser la Sandra i en Marçal hauran après a conviure amb l'enyor, però avui la tristesa els escanya i el buit recent de les persones estimades dibuixa un infinit així de gros.

Podeu dir que vosaltres no us estimeu per decret, podeu passar-vos per l'aixella les llistes de títols més venuts, podeu enviar un cactus per correu certificat al vostre enemic de l'ànima. Jo també sabria trobar les febleses de la diada, si em posés a buscar-les. Però si m'expliquessin

que han inventat una festa com aquesta a no sé quin racó remot del món, em trauria el barret que no porto davant d'una gent tan civilitzada que cada 23 d'abril es regala llibres i roses en senyal d'amor.